

АРХИВИ

Виступ, присвячений пам'яті І. С. Їжакевича

Ф. З. Коновалюк

Шановні товариші!

Дозвольте мені, як одному з найстаріших учнів Івана Сидоровича, людині, що все своє життя, починаючи з юнацьких років, була пов'язана з його життям і творчістю, поділитися з вами спогадами, всім тим, що я спостеріг протягом довгих років та знаю від товаришів і близьких Івана Сидоровича – про цю надзвичайної внутрішньої скромності, душевності і водночас глибокої обдарованості людину і високообдарованого майстра, ветерана українського образотворчого мистецтва.

Іван Сидорович Їжакевич з дитячих років пізнав і полюбив красу рідної йому української природи, мелозвучність української пісні, звичаї і побут українського народу, яскравість і колорит українського вбрання. І водночас як син багатодітного безземельного бідняка, що змушений був орендувати клопоть землі у поміщика, Іван Сидорович з дитячих років зазнав злиднів і тяжкого пригнічення, що їх терпів український народ в час, коли ще такими свіжими були спогади про страшну кріпосницьку дійсність, коли ще продовжувалось поміщицьке свавілля.

Виходець із народних глибин, Їжакевич на собі та на своїх близьких відчув всю гіркоту і злиденність життя знедолених бідняків. Саме співзвучністю власних переживань художника і [слово нерозбірливо. – О. С.] великого українського співця знедолених, ілюстрування творів якого червоною ниткою проходить через весь творчий шлях Їжакевича, можна пояснити глибокий реалізм, правдивість у відтворенні найдрібніших деталей у таких широковідомих його ілюстраціях до творів Т. Г. Шевченка, як «Мені тринадцятий минало», «Катерина», «І золотої й дорогої» (пригадайте чудові, наповнені глибоким, недитячим смутком очі хлопчика в цій ілюстрації та ін.). Нічим іншим, як близькістю до власної долі, можна пояснити реалістичність відтворення трагізму кріпосницької дійсності в його оригінальних картинах «Кріпаків міняють на собак» та «Привели до пана».

У своїй художній творчості Їжакевич своїм талановитим пензлем зумів з величезною силою передати ненависть поневоленого селянства до своїх гнобителів – царя, поміщиків та їхніх прислужників. Поряд з цим, у цілій серії картин, він створює правдиві образи трудового селянства, в яких ми бачимо велику любов художника до простого народу, зокрема до дітей (згадаймо його картини «Ловля раків», «Мама йде», «Хлопчик з дудочкою» та багато інших).

Матеріальні злигодні, грошові нестачі, яких зазнав художник протягом значної частини свого життя, особливо в роки навчання у Києві та в Петербурзі, не виховали у нього жадоби до грошей. Навпаки, це була людина з комуністичним світоглядом. Надзвичайно скромний і невибагливий в побуті і особистому житті, Іван Сидорович потребував невеликої кількості грошей лише для прожиточного мінімуму. Решту грошей він витрачав на підтримку своїх учнів, виховання та освіту молоді.

І. С. дуже любив музику, він сам грав на скрипці і фісгармонії. Любов до музики він прищепив своєму синові, який став композитором.

Іван Сидорович був надзвичайно трудолюбивим і працездатним. Улюблена праця захоплювала всю його істоту. Любов до праці він зумів прищепити і нам, його учням. В одному з листів до мене він писав: «Цілу ніч боліли зуби, і не спалося. Може, це і краще, бо сидів і робив ескіз до нашої нової картини». Отже, навіть фізичний біль вгамовувала улюблена праця.

В останні роки свого життя, навіть не роки, а місяці, Іван Сидорович говорив мені: «Скільки ще хочеться зробити. Скільки є цікавих тем. Чи встигну?». Особливо він прагнув в останні дні свого життя створити полотна «Декабристи» і «Запорозька Січ», та ін.

Ф. З. КОНОВАЛЮК. ВИСТУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ І. С. ЇЖАКЕВИЧА

Пензлю Їжакевича належить не менше шести тисяч різножанрових праць – від великих полотен і ілюстрацій до мініатюр. На превеликий жаль, ця виставка далеко не дає повного уявлення про творчість Їжакевича як провідного самобутнього художника, на творах якого вчилось три покоління наших сучасників.

Тут експонується лише частка праць Івана Сидоровича, які вдалося нашвидку, мабуть, зібрати за кілька днів до відкриття виставки. Твори експонуються без чіткої системи, не відбивають довгого і плідного творчого шляху художника, зовсім не представлений історичний жанр його творчості, немає праць з музею Т. Г. Шевченка.

Скажу кілька слів про нашу творчу співпрацю з Іваном Сидоровичем і багаторічну дружбу. Всі роботи, що виконувалися, завжди погоджувалися нами шляхом дружніх товариських розмов і порад. Іван Сидорович володів даром відтворення найхарактерніших рис певної картин[и] чи ілюстрації художнього твору. Перечитавши твір і визначивши місця, які варто проілюструвати, ми розподіляли теми і приступали до komponування ілюстрацій. Висока вимогливість Івана Сидоровича до художнього твору визначала те, що нам доводилося десятки разів komponувати і перекомпонувати ту чи іншу тему, доки вона не задовольняла нас обох. Якщо іноді між нами й мали місце якісь дискусії, вони мали чисто творчий характер і аж ніяк не позначалися на наших взаєминах, які носили характер стосунків батька і сина. Співробітництво з Іваном Сидоровичем було великою насолодою в моєму житті. Його поради великого майстра своєї праці, батьківські настанови мали величезний вплив на мене як художника, допомогли формуванню мого мистецького світогляду. Я гордий тим, що на ряді ілюстрацій моє ім'я стоїть поряд з його славетним ім'ям. До речі, відзначу, що ілюстрації за двома підписами були бажанням Івана Сидоровича, який хотів цим відзначити наші з ним творчі взаємостосунки і дружбу.

Хочу ще підкреслити, що творчість І. С. Їжакевича надзвичайно близька і зрозуміла народу. Народ знає і любить його картини. Мені часто доводилося бачити друковані твори Івана Сидоровича в селянських хатах на Україні. Знають художника і поза межами України, зокрема в Російській Федерації, Канаді та інших місцях.

Образ Івана Сидоровича Їжакевича – видатного представника українського образотворчого мистецтва, виразника прагнень і інтересів трудового народу, глибоко національного майстра-реаліста і людини великої душі – назавжди збережеться в пам'яті нашого народу і буде жити в віках [23].

Лист ¹

Вх. № 168 21.III.47 р.

В Інститут Мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії Наук УРСР
Заслуженого діяча мистецтв УРСР
Їжакевича Івана Сидоровича

Повідомлення

Згідно указівкам Інституту про порядок, який зазначений в листі, надісланий мені за № 15, подаю про себе такі відомості:

1. В рисувальній школі Київської лаври – з 1879 по 1882 р. В той час кировника по рисунку в школі не було, учні учились самотужкою по рисунках різних художників. Начальником школи був ієромонах малограмотний, який малював тільки маленького розміру іконки, а коли траплялось намалювати що-небудь велике та складне, то запрошувався майстер з городу. В змінні місяці вечерами приходив у школу учитель-монах досить грамотний, і учив нас російській мові, арихметиці, всеобщій історії та закону божому, але законом божим учні майже нецікавились, та й сам учитель недуже налягав на него.

2. З 1882 року я вступив у школу Мурашко. Школа Мурашко в той час була добре поставлена: головним учителем був художник Платонов, якого учні уважали, та і сам Мурашко своєю школою захоплювався.

АРХИВИ

3. З 1882 по 1884 р. – в ці часи я працював і в Кирилівській церкві під керівництвом пр. Прахова та Врубеля по реставрації. Після цієї праці я вступив до Академії художеств.

4. З 1904 р. по 1908 працював по роспису трапези і Трапезної церкви. Змальовано в куполі – Христос оточений архангелами, далі – Праотці та пророки (погруддя) Евангелісти, дві складні ікони «Собор преподобних печерських». В трапезі: «Вознесеніє богородиці» (на стелі), 16 фігур преподобних т. інш.

5. В Лаврській школі я працював один рік як учитель, безплатно. Це було мною зроблено, щоб поквитатись з лаврою за то, що колись тут учився, а по другому плану, яким я мав оградити себе від духовного Собору, – втручання в мою справу, справу мого плану. План на протязі одного року був виконаний, і в результаті всі працівники – учні в цій [школі] роспису – одержали нагороду по постановленію Митрополіта Флавіана², але далі працювати я одмовився: Духовний Собор видав таке постановленіє; коли мені належало уже перейти на платню, а саме: малювати ікони и учнів водити в празничні дні в церкву. Я на це незгодився і покинув школу, а всю роботу учнів, що робилась на протязі року, монахи найшли непотрібною и все спалили.

6. Мене київська школа Мурашки захоплювала більш академії, тому я більше часу уділяв творчеській журнальній роботі, ніж академічній. Був такий випадок по натурному класу: Професор-діжурний по натурному класу пробрав мене за пропуски часті, і якщо я на теперешньому рисунку неісправлюсь, як він сказав, то він повинен буде заявити про мої пропуски в советі. Це мене залякало, і я на цей час покинув журнальну працю і поналіг на класну роботу. В результаті на екзамені одержую I №, а за слідуєчий рисунок одержую медаль, а за журнальні роботи – дві похвали дала академія та видала свідоцтва по малюванню. Це було в 1895 році.

7. В «Ниве» почав працювати з 1890 р. по 1917 р. (до Революції).

8. За роботами для Українських музеїв на виставках картин рідко давав свої речі.

9. Крім «Нивы», потрохи давав ілюстрації в «Живописное Обозрение», «Всемирную иллюстрацию», «Север» і «Солнце России».

10. Все перелічити не можу, а даю назву музеїв: Київській Историчний музей, Геологічний музей при Ак. Наук в Києві, музей Будинок Шевченка в Києві; Музей Шевченка в Каніві, Дніпропетровській Историчний Музей Харківській, Чернігівській, Винницький і т. д.

11. Ілюстрації до українських класиків: Шевченко – «Кобзар» (ювілейний), Коцюбінській – «Фата Моргано», «Він іде», «Сміх», «Коні невинні», Лесі Українки – «Лісова пісня», Франко – «Бориславські Оповідання», Квітка-Основьяненко – «Пан Халявський», Гоголь – «Сорочинський Ярмарок», Шевченко – «Катерина» та інш.

12. Для Пріорської церкви малював ікони та картини (Київ).

13. Для Музея Кобилянської, для Музея в заповіднику Шевченка. Для Управління по справі Мистецтва – картина «Партізани» та інш.

14. Звання присвоєно заслуж. діяча мистецтв УРСР 1940 р. 9-го Травня.

Їжакевич

[14].

**[Особисті документи І. Їжакевича
із Центрального державного історичного архіву Санкт-Петербурга]**

Л. 3

Копія

Метрическая выпись

Киевской Епархии, Уманского уезда села Виш[н]еполя при свято Богословской церкви, в хранящихся метрических книгах за тысяча восемьсот шестьдесят четвертый год в части 1-ой под № 1-м, записан родившимся генваря 6 дня, а 7 числа того же месяца крещен Иоанн; родители его: села Вишнеполя однодворец Исидор Илларионов Ижакевич и его законная жена Мария Авксентьева, восприемниками были села Вишнеполя св. Богословской церкви дьячек Роман Григорьев Книжевич и Бемгеда Петрова Коллежского ре-

Ф. З. КОНОВАЛЮК. ВИСТУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ І. С. ІЖАКЕВИЧА

гистратора Леонтия Иванова Адмиралова жена. Крещение совершено и в верности сей выписи свидетельствует подписом и печатью. 1876 года августа 28 дня. Сия выпись подлежит оплате 40 к. гербов. сбором.

Село Вишнеполя, священник-депутат Тимофей Молчанин /м. п./

Я, нижеподписавшийся, удостоверяю верность этой копии с подлинником ее, представленным мне, Густаву Викентьевичу Ровинскому, исправляющему должность Киевского нотариуса графа Плятера в конторе его по Крещатики, в доме костела № 27 крестьянином Митрофаном Клементьевичем Гавруленко, живущим в Киеве на Кирилловской улице в доме Адамова. При сличении мной этой копии с подлинником в последнем – почисток, приписок, зачеркнутых слов – никаких особенностей не было. Копия эта засвидетельствована для представления в учебное заведение 1884 года 16 дня по реестру № 3802.

Печать нотариуса

графа Плятер в Киеве и. д. нотариуса

/подпись неразборчива/

(Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11. Д. 190. 1884 г. Л. 3.) [14].

Л. 5

№ 466. Прошу по чрезвычайному случаю допустить прошение к докладу / П. Г.

5 декабря 1884 г.

В Совет Императорской Академии Художеств
Мещанина Ивана Ижакевича

Прошение

Обучаясь в школе Киево-Печерской Лавры, а впоследствии в Киевской Рисовальной школе художника Мурашко, я постоянно был его помощником на работах по заказам, им получаемым. Имея намерение поступить в Академию, я послал прошение в Академию еще в июле месяце, находясь в зависимости от г. Мурашко, который мне должен был уплатить заработанные мною деньги, на которые я рассчитывал прибыть в Академию к назначенному сроку – 16 августа. Намеренное нежелание г. Мурашко меня выпустить, как нужного для него работника, поставило меня в безвыходное положение и после долгих, с моей стороны, просьб он мне выдал деньги, нужные на дорогу, 13 августа. Вследствие чего я прибыл 16 августа в 4 часа вечера, экзамен приемный уже был окончен.

В настоящее время, представляя свои работы по рисованию и живописи, всепокорнейше прошу Совет в мое положение войти и допустить меня на испытание в гипсовый фигурный класс.

Приехав издали с горячим желанием учиться и не попав в число учащихся в Академию по неблагоприятному поступку г. Мурашко, я нахожусь в настоящее время в безвыходном положении; снисходительное же разрешение Совета я постараюсь оправдать.

Иван Ижакевич

27 октября 1884 г.

Жительство имею: 9 линия, дом № 72, квартира № 18.

На подлинном резолюция:

Допустить на испытание в класс гипсовых фигур

ректор /подпись Шамшин/

Утвержден по классу гипсовых фигур

ректор /подпись неразборчива/

(Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11. Д. 190. 1884 г. Л. 5 и об.) [14].

АРХИВ

Л. 6
 С. Петербургского
 ГРАДОНАЧАЛЬНИКА
 Канцелярия
 Отделение Исполнительное
 5 января 1885 года
 № 249
 В Канцелярию Императорской
 Академии Художеств

Проживающий Васильевской части 2-го участка дома № 49 по 6 линии мещанин Ковенской губернии Иван Сидоров Ижакевич обратился ко мне с просьбою о выдаче ему свидетельства о бедности на предмет ходатайства об освобождении его от платы за слушание лекций в Академии Художеств.

Из собранных, вследствие сего, и представленных мне полициею сведений видно, что проситель – 21 лет от роду, поведения и образа жизни хороших, состояния у него никакого нет, от казны содержания не получает, имеет родителей, трех братьев и четырех сестер, проживающих в деревне Вышнеполье Ковенской губ., занимающихся хлебопашеством на арендуемой там земле; проситель существует на средства, [Л. 6 об.] получаемые от Академии за картины, и по бедному своему положению проситель действительно нуждается в посторонней помощи.

О вышеизложенном долгом считаю сообщить в Канцелярию Академии.

За градоначальника помощник его /подпись неразборчива/
 Пом. Управ. Канцелярию /подпись неразборчива/
 (Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11.
 Д. 190. 1884 г. Л. 6, 6 об.) [14].

Л. 8
 В Совет Императорской Академии Художеств
 Вольнослушающего ученика
 фигурного класса Ивана Ижакевича

Прошение

Чсть имею покорнейше просить Совет Императорской Академии Художеств удостоить меня званием учителя рисования в низших учебных заведениях.

Иван Ижакевич.

Справка: сын мещанина Киевской губ., родился в 1864 году января 6-го, вероисповедания православного. Подлежит призыву в 1885 г. по воинской повинности. В декабре 1884 г. принят вольнослушающим в фигурный класс, где получил №№ январь (1885 г.) – 2, февраль 9, 1 рисование на память IV и II категор.

16 апреля 1885 г.

(Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11.
 Д. 190. 1884 г. Л. 8.) [14].

Ф. 3. КОНОВАЛЮК. ВИСТУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ І. С. ЇЖАКЕВИЧА

Л. 20

В Художественный Совет Императорской Академии Художеств
От бывшего вольнослушателя Натурного класса
Ивана Сидоровича Ижакевича

21 декабря 1895 г. Художественный Совет постановил: выдать свидетельство на право преподавания рисования в средних учебных заведениях.

И. д. Инспектора классов

/подпись неразборчива/

Резолюцию Совета читал 16 января 1896 г. Ижакевич.

Прошение

С 1884 года по 1888 год состоял в числе вольнослушающих в Императорской Академии Художеств по исторической живописи, где прошел головной, фигурный и почти окончил натурный вечерний класс, был удостоен малой серебряной медалью, имел две похвалы за private работы и имел несколько номеров в первом разряде, но дальше, к сожалению, не мог продолжать свое образование, за отсутствием материальных средств, должен был оставить Академию и заняться частными работами и иллюстрацией для журнала «Нивы», которые прилагаю при сем: 35 экземпляров гравюр и рисунки частей человеческих фигур с гипса, согласно параграфу Академического устава, за которые имею честь покорнейше просить Художественный Совет Императорской Академии Художеств удостоить меня званием учителя рисования с правом преподавания рисования в средних учебных заведениях.

декабря 21 дня 1895 г.

Иван Ижакевич

Жительство имею: В. О. 6 л. д. 29, кв. 266.

№ 1016 Свидетельство ему же № 252 16 янв. 96 г.

(Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11.
Д. 190. 1884 г. Л. 20.) [14].

Л. 21

120/84

Свидетельство получил 25 января 1896 года

Иван Ижакевич

Свидетельство

Из Императорской Академии Художеств бывшему вольнослушающему Ивану Ижакевичу в том, что Совет Академии, признавая его достаточно подготовленным в рисовании, постановлением своим, 21 декабря 1895 г. состоявшимся, определил выдать Ижакевичу свидетельство на право преподавать рисование в средних учебных заведениях. В уверение чего и выдается такое за надлежащим подписанием и с приложением печати Императорской Академии Художеств.

С. Петербург

января 16 дня 1896 года

Императорской Академии Художеств

Секретарь /подп./ В. Лобойков

М. П. и. д. Пом. Делопроизводителя /скр./ С. Барсуков

(Центральный державний історичний архів Санкт-Петербурга (РФ). Ф. 789. Оп. 11.
Д. 190. 1884 г. Л. 21.)

ВБ.

[14].

1. Витяги з архівної енциклопедичної статті С. Бутник-Сіверського: «Участь у виставках: 1891. Виставка 1891 года в Императорской Академии Художеств. С.-Петербург; 1. Портрет; 2. Портрет мальчика. – 1892. Вторая выставка рисунков (blanc et noir) в залах Императорского Общества Поощрения художеств. С.-Петербург; 3. «Свадебный обычай в Малороссии». – 1898. Выставка оригинальных рисунков из ж. «Всемирная иллюстрация». С.-Петербург; 4. «Возвращение церковного причта из прихода». Олія; 5. «Запорожцы кидают в Днепр трупы татар». Олія; 6. «Малороссийский философ Григорий Сковорода». Олія; 7. «Окраины дер. Сокиринцы, Полтавской губ.». Олія; 8. «Первые дни масленицы в Малороссии». Олія; 9. «Деяния. Чтение евангелия». – 1911. Перша українська артистична виставка. Київ; 10–20. Етюди; 21–30. Картони для Києво-Печерської лаври: 21. «Євангеліст Марк»; 22. «Євангеліст Матвій»; 23. «Праотець Авраам і пророк Ісайя»; 24. «Праотці Адам і Ной»; 25. «Праотці Мельхіседек і Іаков»; 26. «Пророки Даніїл і Ілія»; 27. «Пророки Моїсей і Аарон»; 28. «Різдво Христове»; 29. «Св. Татіана»; 30. «Сретеніє»; 31. Ілюстрація для журналу «Нива»; 32. «Портрет кн. В. Д. Ж.» – 1913. Виставка картин. Київ; 33–46. Ескізи для собору в Катеринодарі: 33. «Благовіщення»; 34. «Воскрешення дочки Іаірової»; 35. «Воскрешення Лазаря»; 36. «Нестор літописець»; 37. «Преображення»; 38. «Проповідь Івана Хрестителя»; 39. «Різдво пр. Богородиці»; 40–41. «Страшний суд»; 42. «Усікновення голови в. м. Варвари»; 43. «Усікновення голови Івана Предтечі»; 44. «Успення пр. Богородиці»; 45. «Явлення Ісуса пр. Богородиці»; 45. «Явлення Ісуса Христа св. вм. Варварі у в'язниці»; 46. «Янгол оповіщає Захарія про зачаття Івана Хрестителя»; 47–48. Ескізи для Борисо-Глібської церкви у Києві: 47. «Введення у Храм пресвятої Богородиці»; 48. «Перенесення мощей св. Бориса і Гліба»; 49. «Євангеліст Матвій». Ескіз для трапезної Києво-Печерської лаври; 50. «Катерина». Свище полем заверюха, іде Катерина – у личаках, – лихо тяжке і в одній свитині; 51. Проект покривала на мощі Іосафа Горленка (Білогородського). – 1915. Виставка иллюстрированных изданий. Петроград; 52. «Знамяне августовской победы»; 53. «Святой Георгий». Патриотическая выставка картин «Война» в пользу лазарета имени прихожан Кавалерского Князь-Владимирского собора. Петроград; 54. «На разведках». – 1917. I-ая периодическая выставка картин, организованная киевским художественным училищем. Киев; 55. «Вифлеем». Ескіз; 56. «Голгофа». Ескіз; 57. Голова «Б. Н.»; 58. «Задворки». Пейзаж; 59. Катерина из поэмы Шевченко «Катерина»; 60. «Княгиня Ольга». Ескіз; 61. «Марія Магдаліна»; 62. «Освящение пасок»; 63. «Осенний этюд»; 64. «Проповедь Иоанна Крестителя». Рис. на 2 кольори; 65. «Рыбак»; 66. «Член синедрона». – 1918. Осенняя выставка картин Киевского товарищества художников. Киев; 67. «В пору жнив»; 68. «Вечер»; 69. «Заросший пруд»; 70. «На разведке»; 71. «Опушка леса»; 72. «Ранний снег». – 1927. Всеукраїнська ювілейна виставка. Харків – Київ – Одеса; 73–77. Ілюстрації до «Катерини» Т. Шевченка і «Сорочинського ярмарку» М. Гоголя. Олія; Перша всеукраїнська виставка художників червоної України. Харків: 73–77 [sic. – О. С.]; 78. «Облава». Олія; 79. «Шлях на Московщину». Олія. – 1923. Художня виставка «ХІ років Жовтня». Вінниця; 80. «Портрет художника Ф. З. Коновалюка». Олія (32×26). 1928. – 1929. I-а пересувна художня виставка. Ромни: 80 [sic. – О. С.]. – 1931. Друга пересувна художня виставка «ВУАПМИТ». Біла-Церква; 81. До картини «Кам'яна доба». Ілюстрація; 82. «Жовтневе свято». Афіша; 83. «Пташиний двір». Ілюстрація; 84. «Ленін прибуває до кол. Петрограду». Ілюстрація; 85. «Циганський табір». Ілюстрація; 86. «Швець». Ілюстрація; 87. «Ярмарок». Ілюстрація. – 1940. Виставка: «Ілюстратори “Кобзаря” за сто років». Київ; 88. Ілюстрація до поезії «А. О. Козачковському». Олія (25,5×19,5). 1938; 89. Ілюстрація до поезії «Варнак». Олія (25,5×19,5); 90. Ілюстрація до поезії «Єретик». Олія (25,5×19,5). 1938; 91. Ілюстрація до поезії «Мені тринадцятий минало». Олія (25,5×19,5). 1938; 92. Ілюстрація до поезії «П. С.». Олія (25,5×19,5). 1938; 93. Ілюстрація до поезії «Перебендя». Олія

Ф. З. КОНОВАЛЮК. ВИСТУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ І. С. ЇЖАКЕВИЧА

(25,5×19,5). 1938; 94. Ілюстрація до поезії «Рано-вранці новобранці...». Олія (25,5×19,5). 1938; 95. Ілюстрація до поезії «Сова». Олія (25,5×19,5). 1938; 96. Ілюстрація до поезії «Сон» («На панщині пшеницю жала...»). Олія (25,5×19,5). 1938; 97. Ілюстрація до поеми «Гайдамаки». Олія (25,5×19,5). 1938; 98. Ілюстрація до поеми «Кавказ». Олія (25,5×19,5). 1938; 99. Ілюстрація до поеми «Катерина». Олія (25,5×19,5). 1938; 100. Ілюстрація до поеми «Княжна». Олія (25,5×19,5). 1938; 101. Ілюстрація до поеми «Петрусь». Олія (25,5×19,5). 1938; 102. Ілюстрація до твору «Сон» («У всякого своя доля...»). Олія (25,5×19,5). 1938; Виставка «Кобзар» Т. Г. Шевченко в образотворчому мистецтві. Харків; 103–104. Ілюстрації до поеми «Гайдамаки». Журнальна репродукція. Дереворит. 1895 р.; 105–106. Ілюстрації до поеми «Гайдамаки». Фототипія; 107. Ілюстрація до поеми «Кавказ». Фототипія; 108. Ілюстрація до поеми «Катерина». Фототипія; 109. Ілюстрація до поеми «Катерина». Олія; 110. Ілюстрація до поеми «Княжна». Фототипія; 111. Ілюстрація до поеми «Мар'яна-черниця». Фототипія; 112. Ілюстрація до поеми «Наймичка». Фототипія; 113. Ілюстрація до поеми «Неофіти». Фототипія; 114. Ілюстрація до поеми «Петрусь». Фототипія; 115–116. Ілюстрації до поеми «Сон». Фототипія; 117–118. Ілюстрації до поеми «Сова». Фототипія. 119–120. Ілюстрації до поеми «Сон». Фототипія; 121. Ілюстрація до твору «А. О. Козачковському». Фототипія; 122. Ілюстрація до твору «Буває в неволі іноді згадаю». Фототипія; 123. Ілюстрація до твору «Варнак». Фототипія; 124. Ілюстрація до твору «Єретик». Фототипія; 125. Ілюстрація до твору «І виріс я на чужині». Фототипія; 126. Ілюстрація до твору «І золотої й дорогої». Фототипія; 127. Ілюстрація до твору «Мені тринадцятий минало». Фототипія; 128. Ілюстрація до твору «О думи мої. О славо злая». Фототипія; 129. Ілюстрація до твору «П. Є.». Фототипія; 130. Ілюстрація до твору «Перебендя». Фототипія; 131. Ілюстрація до твору «По улиці вітер віє». Фототипія; 132. Ілюстрація до твору «Рано-вранці новобранці...». Фототипія; 133. Ілюстрація до твору «Швачка». Фототипія; 134. Ілюстрація до твору «Юродивий». Фототипія; 135. Ілюстрація до твору «Якби ви знали, паничі». Фототипія. – 1939. Республіканська ювілейна шевченківська виставка. Київ: 97, 101 [sic. – О. С.]; 136. Ілюстрації до твору Т. Г. Шевченка «Гайдамаки», «Не спинала хуртовина пекельної кари. Ляхи мерзли, а козаки грілись на пожарі». Олія (25,5×19,5); 137. Ілюстрація до твору Т. Г. Шевченка «Гайдамаки». «...Оксана в двері: – Вбили. Вбили. Та й пада крижем». Олія (25,5×19,5); 138. Ілюстрація до твору Т. Г. Шевченка «І виріс я на чужині». Олія (26×20); 139. Ілюстрація до твору Т. Г. Шевченка «Юродивий». Олія (26×20); 140. «Право першої ночі». Олія (79×60,5). – 1944. Виставка «Художники України – рідному Харкову». Харків; 141–143. Ілюстрації до роману Ів. Ле «Україна». Олія (21×30). – 1945. VIII українська художня виставка. Київ; 144. «Вступ Червоної Армії до Києва». Олія (85×120); Вистава творів худ. І. С. Їжакевича, присвячена 80-річчю з дня народження. Київ: 80, 94, 96, 98 [sic. – О. С.]; 145. Автопортрет з люлькою. Олія (40×45). 1915; 146. Автопортрет. Олія (20×24). 1926; 147. Автопортрет (слухаю радіо). Олія (20×30). 1929; 148. «Будинок Історичного музею». Олія (19×29). 1935; 149. «Володимирська горка». Олія (19×29). 1927; 150. «Вступ Радянських військ через Куренівку з 5 на 6 листопада 1943 року». Олія (31×51). 1944; 151. Ескіз «Уманський погром». Фіксований вугіль (80×56). 1938; 152–154. Ескізи ілюстрацій до «Сорочинського ярмарку» Гоголя. Олівець (17×26). 1927; 155–172. Ескізи ілюстрацій до «Пана Халявського» Квітки-Основ'яненко. Олія. 1935; 155. «Маменька были от природы сложения горячего» (12×24); 156. «Кто не имел на чем ехать, пешком шел» (14×21); 157. «Батенька с маменькой вышли на крыльцо встречать его ясновельможность» (28,5×20); 158. «Да и пошел к ручкам всех дам и девиц подходит...» (16×21); 159. Алексей Пантелеймонович Брикайловский (12×24); 160. «Батенька призадумались и начали считать по пальцам» (14×12); 161. «Разрядясь так щегольски, я поехал...» (12×17); 162. «Его ясновельможность, пан полковник» (14×12); 163. «После обеда батенька с маменькой могут в спальне опочивать» (13×12); 164. «Домине Галушкинский, влезши на стул, начал по тетрадке...» (13×18); 165. «Глеб Маевецкий, Потап Корнеевич, Кондрат Данилович» (13×25);

АРХИВИ

166. «Я был у маменьки пестунчик» (13×10); 167. «Знахарка пошептала надо мною наговорною водою...» (13×19); 168. «Ключник разливал в кувшины пиво и мед из вновь початых бочек» (13×16); 169. «Хлопец отворяет дверь и подает мне большую тыкву» (12×17); 170. «Все останавливалось против меня» (13×18); 171. «За квартиру, за стол, за калачи, и пошло все за... за...» (13×18); 172. «Подобрав веревки, Трушко принялся трезвонить во все руки» (10×13); 173–178. Ескізи ілюстрацій до творів М. Коцюбинського. Фіксований вугіль. 1936; 173. «Він іде» (41×26); 174. «Коні не винні» (28×35); 175. «Сміх» (41×26); 176–177. «Фата Моргана» (28×35); 178. «Харитя» (41×26); 179. Ескізи ілюстрацій до «Лісової пісні» Л. Українки. Фіксований вугіль (20×25). 1938; 180–191. Ескізи картин для Геологічного музею. Олія (59×22). 1934; 192. «Діючий Везувій». Олія (40×65). 1934; 193. Ескіз панно (Кам'яновугільний період). Олія (25×85). 1934; 194. «Населення Києво-Кирилівської стоянки». Олія (150×250); 195. «Збирання очерету». Олія (20×27). 1889; 196. «Зимовий пейзаж». Олія (18×44). 1930; 197. «Зустріч матері». Олія (37×25). 1932; 198–200. «Про волиночку»; 201. Ілюстрація до «Золотої рибки» О. Пушкіна. Олія (20×27). 1938; 202–206. Ілюстрації до «Бориславських оповідань» Ів. Франка. Олія (20×27). 1937; 202. «За-для празника»; 203. «На роботі»; 204. «Навернений грішник»; 205. «Ріпник»; 206. «Яць Залепуха»; 207. Етюд чоловічої голови. Олія (25×28). 1939; 208. Жіночий типаж. Етюд. Олія (20×26). 1938; 209. Чоловічий типаж. Етюд. Олія (20×26). 1938; 210. Пейзаж. Ескіз. Олія (61×29). 1936; 211–229. Ілюстрації до «Кобзаря» Т. Шевченка. 1938; 211. «Буває в неволі іноді згадаю...» (20×26); 212. «Варнак» (17,5×13); 213. «Гайдамаки». Олія (20×26); 214. «Гайдамаки» – Гонта на Умані (17,5×13); 215. «Гайдамаки» – Титар (17,5×13); 216. «І виріс я на чужині...» (17,5×13); 217. «Княжна» (17,5×13); 218. «Мені тринадцятий минало». Олія (40×37,2); 219. «Неофіти». Фіксований вугіль (20×26); 220. «П. С.» (17,5×13); 221–222. «Сова» (17,5×13); 223. «Сон» («Живі люди в кайданах закуті – із нор золото виносять...») (17,5×13); 224. «Сон» («Мов кабани годовані, пикаті, пузаті...») (20×26); 225. «Сон» («То покритка попід тином з байстрам шкандибає...») (17,5×13); 226. «Швачка». Олія (20×26); 227. «Якби ви знали паничі...» (20×26); 228. «Катерина». Олія (27×35). 1926; 229. «Кияни не приймають Литовського князя». Олія (100×150). 1926; 213. «Ловлять рака». Олія (49×79). 1934; 231. «Міст ім. Євгенії Бош». Олія (22×35,5). 1935; 232. Натюрморт. Олія (27×38). 1929; 233. «Пан міняє кріпаків на собак». Олія. 1935; 234. Пейзаж. Ескіз декорації. Олія (16×38). 1937; 235. «Переліт Москва – Америка через Північний бігун». Ескіз. Олія (30×52). 1944; 236. «Перший сніг». Олія (17,5×25). 1897; 237. «Повстання киян в 1113 р.». Олія (200×250). 1936; 238. «Порка кріпаків». Ескіз. Олія (25×32). 1938; 239. «Початок Бабиного яру» (40×23,7). 1933; 240. «Право першої ночі». Олія (31×51). 1934; 241. «Ромоданський шлях». Олія (25×28). 1939; 242. «Селянська садиба». Олія (34×23). 1895; 243. «Старий кобзар». Олія (35×73). 1935; 244. «Табір українських партизан». Олія (100×168). 1944; 245. «Уманська різня». Олія. 1939; 246. «Фінляндія». Олія (24×36). 1893; 247. «Шевченко в науці у купця Ширяєва». Ескіз. Фіксований вугіль (56×39). 1938; 248. «Шевченко в науці у купця Ширяєва». Олія. 1939; 249. «Шкільний стінний часопис». Олівець, гуаш (27×35). 1925; 250. «Шукають волі». Ескіз. Олія (48×32). 1935. – 1946. Виставка графических работ художников Украины. Ленинград – Таллин: 141–143 [sic. – О. С.]. – 1947. Виставка творів українських художників. Ворошиловград – Сталіно – Маріуполь: 141–143 [sic. – О. С.]; IX українська художня виставка. 251. «Ворог в оточенні». Олія.

Роботи в музеях: Вінниця. Музей (?) [sic. – О. С.]: 10–15 робіт; Дніпропетровськ. Музей (?) [sic. – О. С.]; 16. «Бунт селян в с. Веселому»; 17–29. Ескізи до картин, що були написані для Геологічного музею АН УРСР; 30. «Кріпацька мануфактура»; 31. «Уманська різня»; Київ. Історичний музей; 32. «Совет рода». Олія (300×250) – спільно з худ. Ф. З. Коновалюком; 33. «Литовський князь перед ворітьми Києва»; 34. «Повстання в Галичині»; 35. «Повстання киян в 1113 р.»; Київ. Державний музей українського мистецтва; 36. Ілюстрація до твору Т. Шевченка «Мені тринадцятий минало». Олія; 37. Ілюстрація

Ф. З. КОНОВАЛЮК. ВИСТУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ І. С. ЇЖАКЕВИЧА

до твору Т. Шевченка «На панщині пшеницю жала...». Олівець (19×26); 38. Ілюстрація до твору Ів. Франка «Бориславські оповідання». Гризайль (25,5×19); 39. Ілюстрація до твору Л. Українки «Лісова пісня». Вугіль (25,5×19); 40. Ілюстрація до твору Ів. Франка «Бориславські оповідання». Гризайль (26×20,2); 41. «Збирання очерету». Гризайль (19,5×27,5); 42. Ілюстрація до твору Квітки-Основ'яненка «Пан Халявський». Гризайль (19,8×28,5); 43. Ескіз плаката. Кольор. олівець (68,5×51,5); 44. «Молода людина в лісі». Олівець (26×20,2); 45. «Молода людина грає на сопільці». Олівець (26×19,8); 46. Ілюстрація до твору Коцюбинського «Фата Моргана». Олівець (34,9×28,3); 47. «Базар». Олівець (83×22); 48. Ілюстрація до твору Ів. Франка «Бориславські оповідання». Гризайль (26,6×20,4); 49. «Робітники». Гризайль (26,6×20,4); 50. «Дві жінки». Гризайль (26,6×20,4); 51. «Хлопчик з санчатами». Олія (25,5×18); 52. «Вид на флігелі Київської лаври». Олія (13×33); 53. «Селянський двір». Олія (35,5×24,5); 54. «Київ. Початок Бабиного Яру». Олія (24×40); 55. «Чумацький шлях». Олія (18×28); 56. «Шевченко-пастух». Олія (28×40); 57. «Дівчинка з дитиною». Олія (26×18); 58. «До великодної заутрені». Олія (26×18); 59. «На плоту». Олія (20×26); Київ. Будинок-музей Т. Г. Шевченка; 60. «Уманська різня». Олія (56×85); 61. «Т. Шевченко майстер Ширяєва». Олія (37,5×53); 62. «Дніпро з Володимирської гірки». Олія (29,5×20,5); 63. «Хата Шевченка в Кирилівці». Олія (28,5×17,5); 64. «Катерина». Олія (29×35,5); 65. «Право першої ночі». Олія (75×50); 66. «Кріпаків міняють на собак». Олія (74,5×50); 67. «А на апостольським престолі чернець годований сидить». Вугілля (34×48); 68. «Портрет Ревуцького». Олія (30×40); 69. «Мені тринадцятий минало». Олія (60×85); 70. «Перебендя». Олія (30×38); Канів. Державний заповідник «Могила-музей Т. Г. Шевченка»; 71. «На панщині». Олія (52×70); 72. «Шевченко в академічному класі». Олія (30×40); 73. «Коліївщина 1768 р.». Олія (43×64); 74. «Давид і його кротость». Олія (60×80); 75. «Портрет Шевченка». Олія (205×200) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 76. «Портрет І. С. Конєва». Олія (126×93) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 77. «Портрет М. С. Хрущова» (125×93) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 78. «Портрет Й. В. Сталіна». Олія (220×110) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 79. «Кара кріпака різками». Олія (80×60) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 80. «Право першої ночі». Олія (80×60) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 81. «Кріпаків міняють на собак». Олія (60×80) – спільно з Ф. З. Коновалюком; 82. «Діти Рєпніних». Олія (40×53) – за Шевченком, спільно з Ф. З. Коновалюком; Харків. Державний музей українського мистецтва; 83. «Катерина». Олія (52×74); 84. «Торг кріпаками в Туреччині». Олія; Чернігів. Літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського; 84–95. Ілюстрації до «Фата Моргана». Акварель і олія.

Естампи: 1. «Гайдамаки. Текст. Т. Шевченка». Фототипія (20×25). К.–Х. Мистецтво. 1938; 2. «На річці». Олія. 1912. Трьохкольор. друк. К.–Х. Мистецтво. 1938.

Поштові листівки: 1. «Аскольдова могила». Хромоліт. (9×13,8). К. «День». Серія III, № 23. Б. р.; 2. «В гості». Хромоліт. (14×9). К. «Рассвет». Б. р.; 3. «Вежа Ів. Мазепи (Печерськ)». Хромоліт. (9×13,8). К. «День». Серія II, № 10. Б. р.; 4. «Из гостей». Хромоліт. (14×9). К. «Рассвет». Б. р.; 5. «К пасхальной заутрене». Хромоліт. (14×9). К. Изд. П. Плахова. Б. р.; 6. «Лавра». Хромоліт. (9×13,8). К. «День». Серія I, № 7. Б. р.; 7. «Маки». Хромоліт. (15×10,7). Х. Мистецтво. 1941. Тир: 20.000; 8. «На річці»; 9. «Назустріч матері». Трьохколор. друк. Х. Мистецтво. 1937; 10. «Писанки малюють». Хромоліт. (9×14). К. Изд. П. Плахова. Б. р.; 11. «Покровський монастир». Хромоліт. (9×13,8). К. «День». Серія II, № 16. Б. р.

Плакат: «Українка». Літ. багатокольор. (108×42). Вид-во Сортоводно-сіменне управління. 1928.

Бібліографія та репродукції: А. Д. Торопов. Систематический указатель литературного и художественного содержания журнала «Нива» за XXX лет (с 1870–1899 г.), основанного и издаваемого Ф. Марксом. СПб., 1902, ст. 388–389; А. Д. Торопов. I-е прибавление за пять лет (1900–1904 г.) к систематическому указателю литературного и художественного содержания журнала «Нива», основанного А. Ф. Марксом. СПб., 1906, ст. 97; Конда-

АРХІВИ

ков С. Н. Юбилейный справочник Имп. Академии Художеств. 1764–1914. Т-во Голике и Вильборг. 1915, т. II, ст. 82; Каталог выставки 1891 года в Имп. Академии Художеств. СПб. 1891; Указатель второй выставки рисунков (blanc et noir) в залах Имп. Об-ва Поощрения художеств. СПб. 1892; Собко М. П. Словарь русских художников. СПб. 1895, т. II, ч. I, ст. 452; Каталог выставки оригинальных рисунков из ж. «Всемирная иллюстрация». СПб., 1898; Киевская рисовальная школа 1875–1901. Воспоминания старого учителя. К. 1907, ст. 127–128; «Искусство». К. 1911. № 1, ст. 52–53; Перша українська артистична виставка. Каталог. К. 1911; Виставка картин. Каталог. К. 1913; Аннибах Л. Каталог выставки иллюстрированных изданий. II ч. 1915; Каталог патриотической выставки «Война» в пользу лазарета имени прихожан Кавалерского Князь-Владимирского собора. Пг. 1915; Каталог I-ой периодической выставки картин, организованной Киевским художественным училищем. К. 1917; Каталог осенней выставки картин Киевского товарищества художников. К. 1918; К. Шероцкий. Киев. К. 1919, ст. 25; «Глобус». К. 1926, № 6 (репрод.); 1927, № 3 (репрод.); Каталог Всеукраїнської ювілейної виставки. Харків – Київ – Одеса. 1927; Каталог першої всеукраїнської виставки художників Червоної України. Х. 1927; Каталог художньої виставки «ХІ років Жовтня». Вінниця. 1928; «Радянське мистецтво». К. 1928, № 10 (репрод.); Каталог 1-ої пересувної художньої виставки. Ромни. 1929; «Червоний шлях». Х. 1930, № 10, ст. 180 (з репрод.); 1931, № 7–8, ст. 126; Каталог 2-ої пересувної художньої виставки «ВУАПМИТ». Біла-Церква. 1931; «Малярство і скульптура». К. 1937; № 3 (репрод.); № 9–10 (з репрод.); ст. 1, 2–3; газ. «Советское искусство». М. 1937, 12.XII, № 57, ст. 5; газ. «Большовик». К. 1938, 13.II, № 35, ст. 3 (з репрод.); Фотовиставка, присвячена пам'яті славетного поета-революціонера Т. Г. Шевченка. К. 1938 (проспект); «Жовтень». Х. 1939, № 3 (репрод.); «Образотворче мистецтво». К. 1939, № 4, ст. 2–9; 1940, № 6, ст. 4 (з репрод.); 1941, № 6, ст. 9–12; Фотовиставка «Т. Г. Шевченко». К. 1939 (репрод.); Ілюстратори «Кобзаря» за сто років. Каталог виставки. К. 1940 (з репрод.); Виставка «Кобзар» Т. Г. Шевченка в образотворчому мистецтві. Каталог. Х. 1940; «Літературна газета». К. 1940, 26.VII, № 34, ст. 2 (з репрод.); 1945, 12.IV, № 2 (репрод.); 27.IX, № 25, ст. 4; газ. «Советская Украина», 1940, 10.VIII [Арсеньев С. Иван Сидорович Ижакевич. *Советская Украина*. 1940. 10 авг. – О. С.]; «Т. Г. Шевченко в портретах и иллюстрациях». Лгр. Учпедгиз, 1940, ст. 227–229–281 (з репрод.); газ. «Комуніст». Х. 1941, 25.II, № 46, ст. 4; 30.III; газ. «Советское искусство». М. 1941, 18.V; Республіканська ювілейна Шевченківська виставка. Каталог. К. 1941; газ. «Известия». М. 1944, 27. I, № 22, ст. 2; газ. «Зірка». 1944, 10.III, № 10, ст. 3 (з репрод.); Каталог виставки «Художники України – рідному Харкову». Х. 1944; газ. «Київська правда». 1944, 7.VII, № 133, ст. 2 (з репрод.); 29.XII, № 253, ст. 2 (з репрод.); 30.XII, № 254, ст. 1; 1946, 26.V, ст. 4; газ. «Література і мистецтво». 1944, 23.IV, № 10, ст. 3; 1945, 25.I, № 3, ст. 4; 15.II, № 5, ст. 4; Волинський П. Хрестоматія української літератури для VI класу середньої школи. 1945 (репрод.); газ. «Радянська Україна». К. 1945, 19. I, № 13, ст. 3 (з репрод.); 15.IV, № 74, ст. 3; 29. XII, № 257, ст. 4; газ. «Правда України». К. 1945, 21.I, № 15, ст. 4; «Литературная газета». М. 1945, 3.II, № 6, ст. I; газ. «Радянське мистецтво». К. 1945, 2.X, № 26, ст. 1; 1946, 15.X, № 42, ст. 4; Виставка графических работ художников Украины. Ленинград – Таллин. Каталог. Ленинград. 1946 (з репрод.); Виставка графічних робіт художників України. Таллін-Тарту. Каталог. Талін. 1946 (з репрод.); VIII українська художня виставка. Каталог. К. 1946; Виставка творів українських художників. Ворошиловград – Сталіно – Маріуполь. Каталог. Ужгород. 1947; «Літературна газета». К. 1946, ч. X, № 40, ст. 4; 1947, II.IX, № 37, ст. 4; газ. «Сталинское племя». К. 1947, 22.III, № 58, ст. 4. С. Б. – С. [14].

Художник Іжакевич Ів. С.

Відповіді на анкету Інституту Мистецтвознавства Академії Наук від 18 / VIII – 1955 р.
Згідно примітки відомості подаються з 1947 по 1955 р., № 7, 9–20, 23.

Відповіді на запитання:

№ 7 – ні

№ 9 – брав і беру участь на виставках до останніх років. Переліку не даю, бо не пам'ятаю на яких виставках. Було улаштовано 2 моїх персональних виставки з приводу моїх 85 років і 90 років.

Остання була в 1954 р.

№ 10. 1) «Совет рода» – Історичний музей в Києві. Цю картину виконано в соавторстві з худож. Коновалюком. 2) «Кирилівська стоянка». 3) «Повстання киян 1113 р.». Крім цих, ще 4–5, що знаходяться в Історич. музеї м. Києва (назв не пам'ятаю).

«Зустріч Шевченка з Чернишевським». Полтавський музей Укр. мистецтва. Виконано в соавторстві з худ. Коновалюком.

«Зустріч Котляревського з Дунайськими козаками». Виконано в соавтор. с худ. Коновалюком, знаходиться в музеї Котляревського в Полтаві.

«Посланці Богдана Хмельницького». Викон. в соавтор. з худ. Коновалюком.

Крім цього, великі полотна на геологічні теми з історії землі, в кількості 11 картин, знаходяться в Геологіч. Музеї Академії Наук УРСР.

№ 11. Виконано декілька декорацій для клубу шкіряників на Куренівці.

№ 12. На протязі 25 років було надруковано велику кількість моїх творів в журналі «Нива», «Сонце Росії», «Живописное обозрение» і др. Крім цього, за часів Жовтневої революції видано багато книжок ілюстрованих, а саме: до Вітчизняної війни – «Ювілейний «Кобзар» Т. Шевченка 1839 р.». Держлітвидав., 23 ілюстрації «Лісова пісня» Лесі Українки, «Україна» Ів. Ле, «Фата Моргана» Коцюбинського, «Бориславські оповідання» Ів. Франка та інші.

Після Відчизняної війни: 1) «Енеїда» Котляревського, 36 ілюстрацій (2 видання) 1948 і 1950 р., 2) «Поєми» Шевченка, 3) Обгортка до «Енеїди» вид. 1953 р., 4) «Більмо» Марка Черемшини, 1950 р., 5) «Кленові листки» В. Стефаніка, 6) «Наймичка» Т. Шевченка 1951 р., 7) «Катерина» Шевченка 1951 р., 8) «За готарь» О. Кобилянської, 9) «Пан Халявський» Квитки-Основ'яненка. Всі книжки, що видано після Вітчизняної війни в кількості 9, виконано в соавторстві з худ. Коновалюком.

№ 13. В журналі «Нива» працював на протязі 25 років, цеб-то до Жовтневої Соціалістичної Революції. Крім цього журналу, – і в інших, а саме: «Солнце России», «Живописное обозрение», «Мистецтво», «Україна», «Барвінок» та інш.

№ 14. Листівки «Види Києва» 1920 р., «Мені тринадцятий минав», видавництво «Мистецтво» 1953 р.; «Облава на рака» та багато інших.

№ 15. Сільсько-господарські плакати та антирелігійні плакати.

№ 16. В журналах: «Нива», 1895 р., «Україна» та в інших багатьох журналах і газетах.

№ 17. 1) Музей Укр. мистецтва в Києві до 50 творів, а може, і більше; 25 ілюстрацій до Пана Халявського; 11 ілюстрацій до творів Шевченка «Поєми» виконано в соавторстві з худ. Коновалюком, що їх надруковано в 1950 р. Держлітвидавом. До «Енеїди» Котляревського суперобгортка і портрет Котляревського викон. в соавтор. з худ. Коновалюком. Ескіз до картини «Торг невольниками в Турції» і «Мені тринадцятий минав» та інші.

2) Музей буд. Шеченка – «Привели до пана», «Торг кріпаками», «Шевченко у Ширяєва», «Уманська різня», «Катерина» Шевченка і вид на Лавру та інш.

3) Республіканський Музей Т. Шевченка: «Уманська різня по Шевченку», «Мені тринадцятий минав», «Торг кріпаками», 23 ілюстрації до ювілейного «Кобзаря» Шевченка, автопортрет та багато інших.

АРХИВИ

4) Історичний музей: «Совет Рода» виконано в соавторстві з худ. Коновалюком; «Кирилівська стоянка», «Повстання киян в 1113 р.» та інші (всіх – до 10 картин).

5) Музей-усипальниця Юрія Довгорукого «Спас на Берестові» – портрет Петра Могили.

6) Музей Леніна в Києві – «Партизани в Засаді».

7) Музей укр. мистецтва в Полтаві: «Зустріч Шевченка з Чернишевським» в соавторстві з худ. Коновалюком.

8) Музей Котляревського в Полтаві: «Зустріч Котляревського з Дунайськими козаками», «Котляревський захищає бідну жінку»; 16 ілюстрацій до творів Котляревського «Енеїда», «Наталка Полтавка», «Москаль Чарівник». Всі ці роботи виконано в соавторстві з худ. Коновалюком.

9) Музей-могила Шевченка в Каневі: портрети т.т. Сталіна, Конєва і Шевченка, «Розгон демонстрації на могилі Шевченка 1914 р.», 7 ілюстрації до творів Шевченка «Поеми». Всі ці твори виконано в соавторстві з худ. Коновалюком. Крім цих, є ще «Торг кріпаками» і «Привели до пана», та інші.

10) Харківський музей укр. мистецтва: «Торг невольниками в Турції» та багато інших – назв не памятаю («Катерина» по Шевч. – 11 карт., «Сорочинський ярмарок» – 12).

11) Музей Коцюбинського в Чернігові: 15 ілюстрацій до творів Коцюбинського.

12) Музей в Вінниці: 11 ілюстрацій до творів Франка.

13) Музей Укр. мистецтва в Львові: «Голова чоловіка в Капелюсі», «Катерина» і ще 4–5 робіт, назв не памятаю.

14) Дніпропетровський музей: «Повстання селян в селі Веселому» і 11 ескізів по геології для Геологічного музею Академії Наук.

15) Канада: 5 ілюстрацій з життя Франка і декілька ілюстрацій до «Кобзаря» Шевченка.

16) Музей Революції – Портрет Шевченка.

№ 19 – Участь на виставках, праці в багатьох музеях, друковані праці в книжках, журналах, газетах та інш. Праця в МК 14 трудшколи на Куренівці; оформлення шкіл 16 та 14 на Куренівці та інш.

№ 20. 2 ордена Трудового Червоного прапора, 1 орден пошани; 1 медаль за доблесний труд, 1 значок за участь в декаді укр. мистецтва в Москві.

Звання заслуженого діяча мистецтв УРСР. Звання Народного художника УРСР.

Народний художник УРСР

17 / IX 55 р.

Їжакевич

[14].

Примітки

¹ На конверті написи: «Заказное / Київ, вул. Леніна № 15 / Інститут Мистецтвознавства / Заст. директора інституту по наук. частині / т. Ф. І. Лаврову / Від Їжакевича / Київ, Куренівка / Бондарський зав. 11» [14].

² Митрополит Флавіан (у миру – Микола Миколайович Городецький), 26 липня 1840, Орел – 4 (17) листопада 1915, Київ – український, грузинський та російський релігійний діяч. З 1 лютого 1903 року – митрополит Київський і Галицький і священно-архімандрит Києво-Печерської Успенської лаври.

Підготувала до друку Оксана Сторчай